

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE MUREȘ

DECIZIA nr.62/2005

Direcția Generală a Finanțelor Publice Mureș a fost sesizată de Administrația Finanțelor Publice Sighișoara asupra contestației formulate de **Societatea "X"** împotriva procesului-verbal privind calculul accesoriilor pentru neplata/nevărsarea la termen a obligațiilor față de bugetul de stat din anul curent, comunicat la data de 31.03.2005.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut la art.176 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, în raport cu prevederile actelor normative referitoare la acestea, se rețin următoarele:

În fapt, prin procesul-verbal privind calculul accesoriilor pentru neplata/nevărsarea la termen a obligațiilor față de bugetul de stat din anul curent, întocmit de organele de specialitate ale Administrației Finanțelor Publice Sighișoara, s-au stabilit în sarcina Societății "X", pentru perioada 23.11.2004 - 29.03.2005, dobânzi și penalități de întârziere aferente impozitului pe profit și taxei pe valoarea adăugată.

În drept, la art.82 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se precizează: **"(1) Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:**

a) prin declarație fiscală, în condițiile art. 79 alin. (2) și art. 83 alin. (4);

b) **prin decizie emisă de organul fiscal**, în celelalte cazuri", iar la art.83 se prevede că, **"(1) Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent. Organul fiscal emite decizie de impunere ori de câte ori acesta modifică baza de impunere"**.

Potrivit art.85 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, republicată, "Sunt asimilate deciziilor de impunere și următoarele acte administrative fiscale:[...]

c) deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii".

Art.107 alin.(3) din același act normativ stipulează: **"(3) Titlul de creanță este actul prin care se stabilește și se individualizează creanța fiscală, întocmit de organele competente sau de persoanele îndreptățite, potrivit legii"**.

În legătură cu articolul anterior, la pct.107.1. din Normele metodologice de aplicare a **Ordonanței Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.1050/2004, se face precizarea: "Asemenea titluri pot fi:[...]

c) decizia prin care se stabilește și se individualizează suma de plată, pentru creanțele fiscale accesorii, reprezentând dobânzi și penalități de întârziere, stabilite de organele competente".

În temeiul dispozițiilor legale anterior citate se reține că impozitele, taxele și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc prin decizie de impunere, care este titlu de creanță și este susceptibilă de a fi contestată, la baza acesteia stând fie raportul de inspecție fiscală, fie procesul-verbal.

Totodată, organele de inspecție fiscală nu au competența de a stabili obligații suplimentare prin raport de inspecție fiscală sau proces verbal, acestea neavând calitatea de act administrativ fiscal și pe cale de consecință nefiind susceptibile de a fi contestate.

Prin urmare, având în vedere faptul că în procesul-verbal s-au stabilit pentru perioada 23.11.2004 - 29.03.2005 accesorii aferente impozitului pe profit și taxei pe valoarea adăugată, se reține că organele de inspecție fiscală aveau obligația de a emite decizie referitoare la obligațiile de plată accesorii, acest act producând efecte fiscale față de contribuabil.

În temeiul prevederilor art.178 alin.(1) lit.a) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, republicată, se reține: **“Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum și a titlurilor de creanță privind datoria vamală se soluționează după cum urmează:**

a) contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, precum și accesorii ale acestora, al căror quantum este sub 5 miliarde lei, se soluționează de către organele competente constituite la nivelul direcțiilor generale unde contestatorii au domiciliul fiscal sau, după caz, de către organul fiscal stabilit la art. 33 alin. (3)”.

Având în vedere cele reținute anterior și prevederile art.182 alin.(5) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, republicată, potrivit căroră “(5) Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei”, rezultă că organul soluționare a contestației nu va mai proceda la analiza pe fond a cauzei, urmând ca măsurile dispuse în sarcina Societății “X” prin procesul-verbal de organele de specialitate ale Administrației Finanțelor Publice Sighișoara să fie anulate, iar constatările organelor de inspecție fiscală consemnate în procesul-verbal să fie analizate în vederea emiterii deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii.

Conform celor reținute, în raport cu actele normative enunțate în cuprinsul deciziei, în temeiul art.178 alin.(1) lit.a și art.179 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se

D E C I D E

Anularea măsurilor dispuse prin procesul-verbal, urmând ca organele de specialitate să procedeze la emiteria deciziei de impunere, ținând cont de prevederile legale aplicabile în speță și de cele precizate în prezenta decizie.

DIRECTOR EXECUTIV

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE MUREȘ

DECIZIA nr.62/2005

Direcția Generală a Finanțelor Publice Mureș a fost sesizată de Administrația Finanțelor Publice Sighișoara asupra contestației formulate de **Societatea "X"** împotriva procesului-verbal privind calculul accesoriilor pentru neplata/nevărsarea la termen a obligațiilor față de bugetul de stat din anul curent, comunicat la data de 31.03.2005.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut la art.176 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, în raport cu prevederile actelor normative referitoare la acestea, se rețin următoarele:

În fapt, prin procesul-verbal privind calculul accesoriilor pentru neplata/nevărsarea la termen a obligațiilor față de bugetul de stat din anul curent, întocmit de organele de specialitate ale Administrației Finanțelor Publice Sighișoara, s-au stabilit în sarcina Societății "X", pentru perioada 23.11.2004 - 29.03.2005, dobânzi și penalități de întârziere aferente impozitului pe profit și taxei pe valoarea adăugată.

În drept, la art.82 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se precizează: "**(1) Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:**

a) prin declarație fiscală, în condițiile art. 79 alin. (2) și art. 83 alin. (4);

b) **prin decizie emisă de organul fiscal**, în celelalte cazuri", iar la art.83 se prevede că, "**(1) Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent**. Organul fiscal emite decizie de impunere ori de câte ori acesta modifică baza de impunere".

Potrivit art.85 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, republicată, "Sunt asimilate deciziilor de impunere și următoarele acte administrative fiscale:[...]

c) deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii".

Art.107 alin.(3) din același act normativ stipulează: "**(3) Titlul de creanță este actul prin care se stabilește și se individualizează creanța fiscală**, întocmit de organele competente sau de persoanele îndreptățite, potrivit legii".

În legătură cu articolul anterior, la pct.107.1. din Normele metodologice de aplicare a **Ordonanței Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.1050/2004, se face precizarea: "Asemenea titluri pot fi:[...]

c) decizia prin care se stabilește și se individualizează suma de plată, pentru creanțele fiscale accesorii, reprezentând dobânzi și penalități de întârziere, stabilite de organele competente".

În temeiul dispozițiilor legale anterior citate se reține că impozitele, taxele și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc prin decizie de impunere, care este titlu de creanță și este susceptibilă de a fi contestată, la baza acesteia stând fie raportul de inspecție fiscală, fie procesul-verbal.

Totodată, organele de inspecție fiscală nu au competența de a stabili obligații suplimentare prin raport de inspecție fiscală sau proces verbal, acestea neavând calitatea de act administrativ fiscal și pe cale de consecință nefiind susceptibile de a fi contestate.

Prin urmare, având în vedere faptul că în procesul-verbal s-au stabilit pentru perioada 23.11.2004 - 29.03.2005 accesorii aferente impozitului pe profit și taxei pe valoarea adăugată, se reține că organele de inspecție fiscală aveau obligația de a emite decizie referitoare la obligațiile de plată accesorii, acest act producând efecte fiscale față de contribuabil.

În temeiul prevederilor art.178 alin.(1) lit.a) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, republicată, se reține: **“Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum și a titlurilor de creanță privind datoria vamală se soluționează după cum urmează:**

a) contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, precum și accesorii ale acestora, al căror quantum este sub 5 miliarde lei, se soluționează de către organele competente constituite la nivelul direcțiilor generale unde contestatorii au domiciliul fiscal sau, după caz, de către organul fiscal stabilit la art. 33 alin. (3)”.

Având în vedere cele reținute anterior și prevederile art.182 alin.(5) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, republicată, potrivit căroră “(5) Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei”, rezultă că organul soluționare a contestației nu va mai proceda la analiza pe fond a cauzei, urmând ca măsurile dispuse în sarcina Societății “X” prin procesul-verbal de organele de specialitate ale Administrației Finanțelor Publice Sighișoara să fie anulate, iar constatările organelor de inspecție fiscală consemnate în procesul-verbal să fie analizate în vederea emiterii deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii.

Conform celor reținute, în raport cu actele normative enunțate în cuprinsul deciziei, în temeiul art.178 alin.(1) lit.a și art.179 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se

D E C I D E

Anularea măsurilor dispuse prin procesul-verbal, urmând ca organele de specialitate să procedeze la emiteria deciziei de impunere, ținând cont de prevederile legale aplicabile în speță și de cele precizate în prezenta decizie.

DIRECTOR EXECUTIV

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE MUREȘ

DECIZIA nr.62/2005

Direcția Generală a Finanțelor Publice Mureș a fost sesizată de Administrația Finanțelor Publice Sighișoara asupra contestației formulate de **Societatea "X"** împotriva procesului-verbal privind calculul accesoriilor pentru neplata/nevărsarea la termen a obligațiilor față de bugetul de stat din anul curent, comunicat la data de 31.03.2005.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut la art.176 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, în raport cu prevederile actelor normative referitoare la acestea, se rețin următoarele:

În fapt, prin procesul-verbal privind calculul accesoriilor pentru neplata/nevărsarea la termen a obligațiilor față de bugetul de stat din anul curent, întocmit de organele de specialitate ale Administrației Finanțelor Publice Sighișoara, s-au stabilit în sarcina Societății "X", pentru perioada 23.11.2004 - 29.03.2005, dobânzi și penalități de întârziere aferente impozitului pe profit și taxei pe valoarea adăugată.

În drept, la art.82 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se precizează: "**(1) Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:**

a) prin declarație fiscală, în condițiile art. 79 alin. (2) și art. 83 alin. (4);

b) **prin decizie emisă de organul fiscal**, în celelalte cazuri", iar la art.83 se prevede că, "**(1) Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent**. Organul fiscal emite decizie de impunere ori de câte ori acesta modifică baza de impunere".

Potrivit art.85 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, republicată, "Sunt asimilate deciziilor de impunere și următoarele acte administrative fiscale:[...]

c) deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii".

Art.107 alin.(3) din același act normativ stipulează: "**(3) Titlul de creanță este actul prin care se stabilește și se individualizează creanța fiscală**, întocmit de organele competente sau de persoanele îndreptățite, potrivit legii".

În legătură cu articolul anterior, la pct.107.1. din Normele metodologice de aplicare a **Ordonanței Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.1050/2004, se face precizarea: "Asemenea titluri pot fi:[...]

c) decizia prin care se stabilește și se individualizează suma de plată, pentru creanțele fiscale accesorii, reprezentând dobânzi și penalități de întârziere, stabilite de organele competente".

În temeiul dispozițiilor legale anterior citate se reține că impozitele, taxele și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc prin decizie de impunere, care este titlu de creanță și este susceptibilă de a fi contestată, la baza acesteia stând fie raportul de inspecție fiscală, fie procesul-verbal.

Totodată, organele de inspecție fiscală nu au competența de a stabili obligații suplimentare prin raport de inspecție fiscală sau proces verbal, acestea neavând calitatea de act administrativ fiscal și pe cale de consecință nefiind susceptibile de a fi contestate.

Prin urmare, având în vedere faptul că în procesul-verbal s-au stabilit pentru perioada 23.11.2004 - 29.03.2005 accesorii aferente impozitului pe profit și taxei pe valoarea adăugată, se reține că organele de inspecție fiscală aveau obligația de a emite decizie referitoare la obligațiile de plată accesorii, acest act producând efecte fiscale față de contribuabil.

În temeiul prevederilor art.178 alin.(1) lit.a) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, republicată, se reține: **“Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum și a titlurilor de creanță privind datoria vamală se soluționează după cum urmează:**

a) contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, precum și accesorii ale acestora, al căror quantum este sub 5 miliarde lei, se soluționează de către organele competente constituite la nivelul direcțiilor generale unde contestatorii au domiciliul fiscal sau, după caz, de către organul fiscal stabilit la art. 33 alin. (3)”.

Având în vedere cele reținute anterior și prevederile art.182 alin.(5) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, republicată, potrivit căroră “(5) Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei”, rezultă că organul soluționare a contestației nu va mai proceda la analiza pe fond a cauzei, urmând ca măsurile dispuse în sarcina Societății “X” prin procesul-verbal de organele de specialitate ale Administrației Finanțelor Publice Sighișoara să fie anulate, iar constatările organelor de inspecție fiscală consemnate în procesul-verbal să fie analizate în vederea emiterii deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii.

Conform celor reținute, în raport cu actele normative enunțate în cuprinsul deciziei, în temeiul art.178 alin.(1) lit.a și art.179 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se

D E C I D E

Anularea măsurilor dispuse prin procesul-verbal, urmând ca organele de specialitate să procedeze la emiteria deciziei de impunere, ținând cont de prevederile legale aplicabile în speță și de cele precizate în prezenta decizie.

DIRECTOR EXECUTIV

